

Podczas ataku na Berlin zniszczono 112 bombowców terrorystycznych

Sukces obronny pod Witebskiem. — Nieprzyjacielskie próby przełamania frontu pod Cassino złamały się

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 25. III. 1944.
Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:
Na przyczółku mostowym Nikołajew silniejsze ataki nieprzyjacielskie po ciężkich walkach spełzły na niczym. Udało się odparować próby przeprawy przez dolny fiord Bolszewicy, którzy wylądowali w kilku miejscach na zachodnim brzegu rzeki, zostali natomiast kontratakami zniszczeni lub stłoczeni.

Między środkowym Bohem i Dniestrem oraz na zachód od Dniestru na obszarze na północ od Salti niemieckie i rumuńskie wojska stawiają nacierającemu wrogowi zacięty opór. Między Proskurowem i Tarnopolem bolszewicy przeważającymi siłami uderzali dalej na południe. W ciężkich walkach odparto ataki na oba te miasta. Podczas kontrataku wojsk niemieckich na obszarze Brodów bolszewicy ponieśli wysokie straty.

Na północny zachód od Kowla odrzucono dalej bolszewików spowrotem. Na południowy wschód od Witebska wojska niemieckie utrzymały swe stanowiska wobec ponownych nieprzyjacielskich prób przełamania frontu i przyczyniły bolszewikom również tutaj wysokie krwawe straty.

Na pozostałym froncie wschodnim panowała tylko miejscowa działalność bojowa.

We Włoszech nieprzyjacieli podjął na nowo swe próby prze-

łamania frontu pod Cassino. Wielkimi siłami przeprowadzane przez cały dzień ataki na wschodnią i północną część miejscowości zalały się wobec zaciętego oporu działającej tam pod dowództwem generała-porucznika chroniarzy. Ciężka walka odpierająca dywizji była wybitnie wspierana przez znajdujące się pod dowództwem pułkownika-porucznika Denzingerera i kapitan Lydecke grupy artyleryjskie. Nieprzyjacieli poniosł bardzo ciężkie straty.

Z pozostałego frontu nie komunikuje się o żadnych szczególnych wydarzeniach.

Wczoraj nad obszarem włoskim zestrzelono 12 samolotów nieprzyjacielskich.

Zespoły północno-amerykańskie dokonały w dniu 24 marca nalotu na obszar Renu—Menu i zrzuciły bomby na kilka miejscowości, zwłaszcza na Frankfurt nad Menem. W wyniku uciążliwych warunków obrony zniszczono 9 samolotów nieprzyjacielskich.

Podczas ponownego ataku terrorystycznego na stolicę Rzeszy w nocy na 25 marca brytyjscy lotnicy terrorystyczni ponieśli bardzo ciężkie straty. Zniszczono 112 czteromotorowych bombowców. W rozmaitych okęgach mieszkalnych Berlina powstały pożary i spustoszenia. Ludność miała straty.

Silne zespoły ciężkich niemieckich samolotów bojowych atakowały ubiegłej nocy ponow-

nie Londyn. Skoncentrowanym atakiem spowodowano silne wybuchy i liczne pożary, które jeszcze podczas ataku szeroko się rozprzestrzeniły.

Nieliczne brytyjskie samoloty niepokojące dokonały nalotu na zachodni pograniczny obszar Niemiec.

We wczesnych godzinach porannych 24 marca okręty ubezpieczające marynarki wojennej zatopiły na Kanale dwa brytyjskie ścigacze i uszkodziły jesz-

cze dwa tak ciężko, że trzeba się liczyć z ich stratą. Równocześnie odparły kilka bezskutecznych ataków myśliwców bombowych.

Niemieckie łodzie podwodne zatopiły w twardej walce z konwojów na północnym Atlantyku i na Morzu Śródziemnym 10 okrętów o łącznej pojemności 46000 TRB oraz 5 kontrtorpedowców i statków konwojowych. Poza tym zestrzeliły 3 samoloty nieprzyjacielskie.

Dlaczego wojska niemieckie wkroczyły na Węgry

BERLIN. (DNB). Berlińskie pismo „12-Uhr-Blatt” motywuje powody wkroczenia niemieckich oddziałów na Węgry. Gazeta pisze, że dzięki temu została udaremniona mogąca mieć wielkie znaczenie nieprzyjacielska agitacja, która zamierzała przez podziemną propagandę wywołać w kraju niezgodę oraz defetystyczne i wrogie dla Osi tendencje. Zamierzano również posługiwać się wpływowym żydostwem i zdradzieckimi sferami na Węgrzech. Także pewna część prasy węgierskiej była uległa temu ruchowi, wskutek czego zagranicą częściowo powstał mógł zupełnie fałszywy obraz istotnego nastawienia dużej większości narodu węgierskiego. Gazeta podkreśla, że ten niemiecki krok wywołany został ze względów militarnych, mając na celu utrzymanie po swej stronie w decydujących walkach przeciw bolszewizmowi węgierskiego sprzymierzeńca i w związku z tym zmobilizowanie wszystkich sił Węgier do wspólnej walki, jak również aby dać niezbędną ochronę militarną tym ważnym pod względem strategicznym obszarom. Niemieckie środki — tak podkreśla pismo —

powzięte zostały na podstawie porozumienia między Niemcami a Węgrami, przyczem jednocześnie stworzony został nowy rząd węgierski, który okazał się wypróbowany we wszystkich zadaniach. Gazeta podkreśla, że mianowanie dotychczasowego posła i byłego feldmarszałka-porucznika Sztójaja na prezydenta ministrów i na ministra spraw zagranicznych daje gwarancje, że Węgry zabezpieczone będą na wszelkie ewentualności w ramach wspólnego prowadzenia wojny sprzymierzonych. Niemiecki krok, tak kończy gazeta „12-Uhr-Blatt”, dowiódł wrogowi, że Niemcy jak dotychczas potrafili działać szybko i celowo. Dzięki temu angielskie i amerykańskie plany, które zamierzały właśnie na Węgrzech stworzyć nowe punkty dla swej roboty rozkładowej, zostały całkowicie zniweczone. Niemcy stoją jak i poprzednio na straży, a niemiecka polityka i kierownictwo wojenne ponownie wykazało, że sprosta każdej sytuacji. W tym dążeniu została sytuacja silnie opanowana przez powołany przez regenta Węgier nowy rząd węgierski.

Naród rumuński w obliczu nowego niebezpieczeństwa

BUKARESZT. (DNB). „W momencie, gdy ponownie został zagrożony Dniestr, jednoczą się wszyscy Rumuni w świętej przysiędze nieporzucenia nigdy walki i w chęci nie szczędzenia krwi w celu zapewnienia wolności Besarabii w ramach całego narodu rumuńskiego” — pisze „Porunda Vremii” i nadmienienia, że rumuńska ludność między Dniestrem i Karpatami musi się bronić, mobilizując siły

całego narodu. Jeżeli ktoś wierzy z „niewyjaśnioną naiwnością” w możliwość ratowania rumuńskiego społeczeństwa polityką uległości, to może się on ponownie przekonać o absurdalności tego rodzaju politycznych posunięć. Komunizm oznacza tylko zaostrzoną formę odnarodowienia, którego ukoronowanie znajduje się w wysyłce na Syberię.

W Estonii nie ma Badoglio!

Czołowy estoński dziennik w sprawie ataku terrorystycznego na Rewel

REWEL. „Walka toczy się dalej — taki nagłówek znajduje się nad artykułem wstępnym niedzielnego wydania cz. 1 węg. dziennika estońskiego „Eesti Soeua”. Dziennik stwierdza, iż planowe bombardowanie dzielnic mieszkalnych w Rewlu przy dobrej widoczności jest dowodem tego, że wykluczony jest cel zamierzonego bombardowania ważnych wojskowych obiektów. Atak powietrzny na Rewel jest aktem terroru skierowanym przeciw spokojnej ludności. „Czego spodziewają się bolszewicy władcy po tego rodzaju terrorze?” — pyta dziennik — „Czyż nie spodziewają się oni przypadkiem odstąpienia Finlandii od wojny? Między nami nie ma Badoglio lub też tego rodzaju zdrajców, którzy sprzedają

swoj naród bo szewizmowi lub jego sprzymierzonym działaczom. Ataki terrorystyczne podniecają tylko w estońskim społeczeństwie wolę do walki albo wiem są one jeszcze jednym dowodem tego, w jak małym stopniu skryły się bolszewicy za agitacją i faktami. Ataki owe dowodzą, iż bolszewicy nie tylko chcą zdobyć Estonię, lecz również zniszczyć estońskie społeczeństwo. Możemy oczekiwać od bolszewików tylko przesady, morderstwa i rancunkę. Z tych powodów naród estoński jest zdecydowany wystąpić w walce przeciw bolszewikom w obronie własnego życia. Z drogi tej nie odwiada nas żadne śródki terrorystyczne. Życie otwiera dalej, i wojna będzie dalej kontynuowana!”

Nauka z Cassino

BERNO. (DNB). „Exchange” donosi z Waszyngtonu: Amerykańskie koła wojskowe określają Cassino jako „rozczerowanie” i wskazuje się na to, że „strategia inwazji” aliantów w świetle „nauk z Cassino” musi uległ zmianom. Sądzi się powszechnie, że w związku z tym może być przeprowadzone powołanie młodych ludzi w Ameryce. Przekonano się, że bombardowania z powietrza nie mogą doprowadzić do złamania oporu niemiec-

kiego i że Niemcy niejednokrotnie mogli przepędzać z gruzów miasta wielkie ilości lotników bombardujących. Cassino nauczyło, że punkty oporu Niemców mogą być zdobyte tylko przy udziale pierwszorzędnych oddziałów szturmowych. W całej amerykańskiej armii znajduje się jednak tylko niewielka ilość tego rodzaju wyspecjalizowanych i wysoko wykwalifikowanych żołnierzy piechoty.

Japoński pochód na Indie

TOKIO. (DNB). Cesarska Główna Kwatera we czwa tek wieczorem wydała następujący komunikat:

„Nasze siły wojenne operujące od środkowej Burmy do burmańskiej granicy przekroczyły w połowie tego miesiąca granicę i posunęły się naprzód celem oddzielenia hinduskiej narodowej armii na hinduskiej ziemi. W tymże czasie nasze siły wojenne kontynuowały bitwę niszczycielską przeciw 17-tej brytyjsko-indyjskiej dywizji w rejonie Tounglan.

Od 5 marca nieprzyjacieli posyłał wojska lądowe drogą powietrzną na pewien odcinek na północny Burmy. Nasze siły wojenne uwikłały nieprzyjacielskie oddziały w walki i część ich już zniszczyły.

TOKIO. (DNB). Ostre walki, które obecnie toczą się w pobliżu miejscowości nadgranicznej Tamu na burmeńsko-indyjskim froncie centralnym, znajdują się obecnie

na pierwszym planie zainteresowania, i zdaniem wojskowych kół, zasługują na największą uwagę

Prawie niespostrzeżenie od operacji, rozgrywających się w piątek na południowym froncie, a więc w okręgu Akyab, i dalej w okręgu Fort White, jak również od operacji w górnym biegu rzeki Chindwin, udało się silnym japońskim i narodowo-hinduskim oddziałom po skutecznej przeprawie przez Chindwin, dotrzeć aż w pobliże oddalonej o dwa kilometry od granicy nieprzyjacielskiej bazy Tamu, gdzie znajduje się kwatera główna 20 indyjsko-angielskiej dywizji i wielki obóz transportów przeciwnika. Według ostatnich komunikatów frontowych należy się spodziewać rychłego zdobycia Tamu. Wskutek tego otwartą zostanie droga górską, prowadząca z Tamu wprost do oddalonej o jeszcze tylko 50 mil miejscowości Imphal w prowincji Assam, gdzie znajdują się ważne nieprzyjacielskie bazy.

Strumienie lawy z Wezuwiusza

BARCELONA. (DNB). Nowy ciężki wybuch Wezuwiusza, według doniesień z południowych Włoch, jeszcze bardziej wzrósł. Strumień lawy osiągnął teraz szerokość 300 m. i grubość 27 m. Gęsta chmura dymu rozpostarła się nad całą zatoką neapolitańską. Po zniszczeniu znajdujących się u podnóża Wezuwiusza miejscowości San Sebastiano i Messa strumień lawy

ogarnął również wioskę Cercolla. Płynna lawa unosi ze sobą potężne bloki skały i porusza się wieloma osobnymi strumieniami powoli po południowo-zachodnim zboczu Wezuwiusza do zatoki neapolitańskiej. Z krateru wylatują w powietrze kamienie na wysokość 300 do 400 metrów.

Nowy wybuch Wezuwiusza jest największy od 70 lat.

Strategiczny manewr na Wschodzie

BERLIN. (DNB). Wielki strategiczny manewr niemiecki na Wschodzie należy niewątpliwie do antyliniowych środków niemieckiego dowództwa wojennego i w tym sensie duże posiada znaczenie, — pisze militalny korespondent DNB, Martin Hallensleben w swoim artykule o obecnej sytuacji. W dalszym ciągu pisze on: Czym bardziej przesuwa się front wschodni od właściwych centrów bolszewickiego potencjału wojennego poprzez doszczętnie zniszczone obszary na zachód, tym więcej również i na wschodzie ukazują się w praktyce korzyści, jakie zapewnia Niemcom walka na wewnętrznej linii. Można sobie pomyśleć, że w przebiegu przyszłych walk tego rodzaju rozważanie doprowadzi do zastosowania środków, które nadadzą nowy zwrot wypadkom wojennym. W każdym razie trwając trwałe walki o dalsze przestrzenie na zachód Sowietów wytwarzają dla siebie sytuację, która pod względem militarnym nie wzmaga widoków na końcowe powodzenie. Wręcz przeciwnie. Wkrótce

znajdą się one w sytuacjach przymusowych, które im w większym jeszcze aniżeli dotychczas stopniu narzucać będą sposób ich działania. Już czysto geograficzne względy przemawiają za słusznością tego stanowiska. Co raz bardziej wydłużające się drogi dowozu posiłków, wrażliwość aparatu przeznaczony do podsyłania i stałego nasilania dalszych akcji ofensywnych, stawiać będą przed dowództwem sowieckim nowego rodzaju zadania, a do tego dochodzi jeszcze fakt, że ich coraz szersze zaplecze ich frontu jest bardzo dokładnie znane Niemcom, a lotnictwo niemieckie występowało od pewnego czasu w bardzo powściągliwy tylko sposób. Lecz nie to jest rzeczą najważniejszą. Czym bardziej działania bojowe zbliżają do pewnych stref, tym mocniej uwydatnić się musi siła tej wojującej partii, która ze względu na ogólnoeuropejskie wydarzenia wojenne od roku już przeszło nadzwyczaj ekonomicznie gospodarowała swymi siłami. Albowiem przygotowała ona

wszystko, co ze swego potencjału wojennego trzeba rzucić będzie na szalę. Nie jest to żadną tajemnicą i oświadczone to już przed pewnym czasem w tym samym miejscu, że nie zależnie od gotowych do walki sił niemieckich na zachodzie i na północy Europy istnieją też rezerwy na wschodzie. Dotychczas nie ruszono ich, chociaż od dawna liczono na nie, liczono w określonym kierunku. W związku z tym fakt ogłoszenia koncentrycznego użycia również wszystkich węgierskich sił na rzecz wspólnej wojny nabiera godnego uwagi zabarwienia. Jest to rzecz naturalna, że zarówno niemieckie jak i węgierskie czynniki wojskowe zachowują jak największą powściągliwość co do tego, jak owa koncentracja zostanie przeprowadzona. Pobyt wojsk niemieckich na Węgrzech, mający na celu pomoc wysiłkom węgierskim w zabezpieczeniu Europy przed wszelkimi ewentualnościami nie może zdziwić nikogo, kto trzeźwo ocenia sytuację. Racje militarnego zabezpieczenia mają w

każdej wojnie w naturalny sposób pierwszeństwo przed wszystkimi innymi racjami. Jest rzeczą zupełnie jasną, że sprzymierzeniec węgierski we wspólnej walce Europy o prawa życiowe wszystkich narodów europejskich chce aktywniejszą odgrywać rolę, zwłaszcza w obliczu rozwoju wydarzeń, jaki to rozwój spowodować zamierza skoordynowane prowadzenie wojny przez wszystkie w pakcie trzech sprzymierzone państwa. Rola Węgier jest w tym wypadku — patrząc na sprawę jedynie ze stanowiska militarnego — rolą uwarunkowaną przestrzenią. Sfer wojskowe stolicy Rzeszy uważają wydany 223 komunikat w Budapeszcie dlatego za ważny, ponieważ z niego wynika, jak bardzo różnią się wspólne wysiłki wojenne mocarstw paktu trzech od wysiłków przeciwników. Już ta sama zgodność stanowi pewną rekojmie dalsze szybkiej rozbudowy militarnego pozycji na wymienionej przestrzeni.

Czwarta bitwa koło Cassino

13.000 granatów na froncie trzykilometrowej szerokości

Na zapórę ryglową Monte Cassino i na stanowiska, jakie گردzierzy niemieccy zbudowali głęboko w ziemi i wylotów miasta i na zachód od Garigliano odbywa się już od 80 godzin nowy wielki atak, który ze względu na olbrzymie przygotowania przeciwnika, polegające na całonocnym bombardowaniu z powietrza przez jego czteromotorowe samoloty i na półgodzinnym ogniu huraganowym na pierwsze linie, trzeba uważać jako dotychczas najcięższy.

Leżąc po 80 godzinach walki obfitej zapory ryglowej, wśród których ponownie odznaczali się spadochroniarze, utrzymują swoje stanowiska. W poszczególnych jedynie miejscach smażeni oni byli nastąpić przed znaczną przewagą nieprzyjaciela.

W kontratakach zdołano częściowo przywrócić dawną sytuację. Tam, gdzie nacisk nieprzyjaciela, a mianowicie głównie na dworzec kolejowy Cassino, na północnie i wschodnie wyloty miasta leżącego w gruzach stał się nadzwyczaj silny, obrońcy nieco cofnęli się, by z tym większą siłą móc przeprowadzić walkę odpychającą z nowych linii.

Kiedy niedawno przy bardzo pięknej słonecznej pogodzie po spokojnej stosunkowo nocy uderzyło zwykłym swym ogniem na rejon Cassino gęstymi falami przez prawie trzy godziny kil-

kaset czteromotorowych bombowców, bombowców myśliwskich i myśliwców towarzyszących, zrozumiano na froncie Cassino, że po niespełna dwóch tygodniach spekoju rozpocznie się teraz czwarty wielki atak.

Jedna dywizja hinduska na północy miasta i od frontu jedna dywizja nowozelandzka uderzyły ponownie swoimi oddziałami czolowymi w fortece, która dotychczas z niespotykaną siłą tak chlubnie się biła.

Wycie bomb, zrzuconych częściowo z bardzo niskiej wysokości, dominowało przez długi czas w powietrzu, które stawało się ce raz bardziej gęste od szaro-białawych tumanów kurzu, wznoszących się z rozwalonych domów ponownie bombardowanych ruin. Niektóre gniazda oporu zasypane zostały walącymi się murami, a także niektóre ciężka broń została chwilowo unieruchomiona, ponieważ grad walących się części domów i gruzy murów za gęsto padały na obrońców i ich broń.

Kiedy po trzech godzinach zniknął ostatni spośród około 800 atakujących samolotów, ruszył na wąski odcinek ataku walec huraganowego ognia wielu baterji. Około 13.000 pocisków wystrzelano tego ranka w ciągu niespełna 2 godzin z armat przeciwnika jako zapórę śmierci i zagłady na pierwsze stanowiska niemieckie. Ciężko do-

świadczone ziemi w Cassino, nad którego całkowicie popękanymi gruzami wznosząca się góra z pohańbionym klasztorem spogląda na równinę niby pochodnia, została jeszcze raz zorana granatami i pokryta nowymi lejami. Każdy metr kwadratowy ziemi tracony tutaj został kilku pociskami.

W momencie, kiedy pod osłoną jeszcze ku tyłowi posuwającego się na stanowiska baterji i drogi dojazdowe ognia ruszyli najpierw czolowo, a następnie piechota, zasypane bunkry i rozbite gniazda oporu zostały już uporządkowane. Obydwa w straży przedniej idące bataliony Nowozelandczyków zostały zatrzymane ogniem niemieckiej obrony. Pojedynczym tylko czolowym udało się dopiero po godzinach wdrzeć się do miasta od północy i przywieźć piechotę.

Dokonano przy tym obejścia kilku niemieckich gniazd oporu, które jednakowoż przez siłę swojego ognia pozostały dla nieprzyjaciela nadzwyczaj niebezpieczne. Późno po południu udało się nieprzyjacielowi również od wschodniej strony miasta nieco posunąć się naprzód dzięki jego bezwzględnej przewadze i przy użyciu czołgów i ciężkiej broni. Lecz i te punkty niebezpieczne zdołano zaryglować. W ten sposób wskutek zacietej obrony, przede wszystkim spadochroniarzy, którzy również w tym miejscu frontu połączni bili się znowu z pogardą śmierci, pierwszy dzień przyniósł przeciwnikowi nieznaczne tylko zdobycze terenowe w całkowicie rozbitych miejscowościach, przy czym podobnie jak podczas poprzednich swoich ataków, ponosił

on znowu bardzo ciężkie straty w ludziach.

Także następnego dnia kontynuowany był atak na stanowiska w Cassino od północy i od wschodu. W nocy sprowadzono do rejonu ataku nowe czołgi i nowe oddziały piechoty, które wzięły udział w bitwie o Cassino. Mimo to drugi dzień upłynął prawie wyłącznie pod znakiem lokalnych kontrataków niemieckich. Przy czym w poszczególnych grupach ruin doszło do zacietej walki z bliska. W ten sposób z wyjątkiem małych odcinków zdołano zasadniczo znowu oczyścić Cassino od nieprzyjaciela.

Rzuciwszy do walki ponownie bardzo silne oddziały bombowców i dział, zaatakował przeciwnik trzeciego dnia raz jeszcze. Wzmocnili on przede wszystkim nacisk z północy, gdzie obok Hindusów atakował również Marokańczycy. Na całkowicie zniszczonych, tysiącami lejami zoranych ulicach Cassino doszło znowu do walki z wdzierającym się przeciwnikiem. Pod osłoną czołgów udało mu się przy tym zdobyć kilka grup ruin. Głównie rozpętała się walka w okolicy dworca kolejowego, o który walczono ze zmiennym szczęściem.

Również czwartego dnia atakował nieprzyjaciel nadal, próbując nowym wielkim atakiem osłabić wszystkie gniazda, którego nie uzyskał w trzech krwawo zakończonych próbach poprzednich. Wskutek bohaterstwa obrońców również i tym razem nie osiągnął niczego poza nieznacznymi i wąskimi zdobyciami terenowymi w bombardowanym i rozbitym Cassino.

Po 60 dniach walki pod Nettuno

60 dni walki na izolowanym przyczółku pod Nettuno—Anzio musieli opłacić alianci stratą 45000 ludzi oraz stratą, ocenianą okrągle, 500000 ton tonażu okrętowego. Bilans ten nie może być również i przez alianckie naczelnie dowodztwo pozytywnie oceniony. Obydwa strategiczne cele owego trzeciego w „wielkim zakresie lądowania”, które przeprowadzili Anglicy i Amerykanie w dn. 22 stycznia 1944 r. po podobnych, również esystematycznie przeprowadzonych lądowaniach w Salerno (9.9.1943) i Termoli (4.10.43 r.), nie zostały osiągnięte. Celem ich było szybkie przerwanie się do frontu pod Cassino i jego okoliczności, jak również zdobycie Rzymu drogą blyskawicznego ataku. W przeciwnieństwie do tego zdołał marszałek Kesselring przeciwnika, któremu było wiadomo, że pod Nettuno i Anzio nie było prawie żadnych wojsk niemieckich, zatrzymać a następnie izolować. Armia niemiecka zamknęła Nettuno żelaznym pierścieniem, który jest

tak mocno ufortyfikowany i gęsto obsadzony bateriami dział dalekonosnych, że „otwarta dziura” przekształciła się w „uszczelniony orczyśłek”. Wskulek bombardowania nieprzyjacielskich dróg transportowych przy pomocy artylerji dalekonosnej oraz przez lotnictwo i skutkiem działań jednostek morskich i łodzi podwodnych zmieniła się akcja pod Nettuno w walkę pozostawiającą ludzi i materiał wojenny w niedającej się wyobrazić ilości. Sami tylko Anglicy i Amerykanie stracili 6000 jeńców. Ostrożnie ocenia się liczbę zabitych i rannych na 18 do 19000 ludzi. W czasie zbliżających się obecnie do końca dwóch miesięcy walk stracono na drogach wiodących do Nettuno około 500.000 ton tonażu okrętowego z powodu zatopienia lub uszkodzenia, krążowników, kontrtorpedowców i innych okrętów wojennych, jak również wskutek zatopienia lub uszkodzenia okrętów handlowych użytych do celów transportowych.

Nowy nalot terrorystyczny na Florencję i Vronę

RZYM. (DNB). Jak ogłasza rozgłosziona rzymska, anglo-amerykańskie bomby dokonały we czwartek ponownego terrorystycznego nalcu na miasto Florencję. Na kilka gęsto zaludnionych dzielnic miasta zrzucano bomby kruczające i zapalające. Liczne domy uległy burzeniu, zaś wśród ludności były wysokie straty. We czwartek po raz trzeci wykonany został silny nalot przez

amerykańskie lotnictwo na miasto Verona. Ofiarą nieprzyjacielskich bomb padło dużo domów. Liczby ofiar w ludziach jeszcze nie ustalono.

DRZEWO JEST WAŻNYM SUROWCEM WOJENNYM. WPIERW JEDNAK TRZEBA JI PRZYWIEZĆ Z LASÓW.

Wątpliwe posunięcia

Nieprzyjaciel kie próby ociążenia na froncie burmańskim

TOKIO. (DNB). Niszcząca klęska anglo-indyjskiej 17-tej dywizji w środkowej Burmie na obszarze gór chińskich zmusiła nieprzyjacielskie dowództwo do zwrotu uwagi na odcinek frontu w północnej Burmie.

Jak wynika z komunikatów frontowych, usiłuje Shilwell wzmocnić pozycje w północnej Burmie przez wprowadzenie do akcji oddziałów spadochroniarzy oraz innych jednostek, transportowanych na szybowcach. Wydaje się wskutek tego, że nieprzyjaciel ma zamiar, jak to stwierdzają tamtejsze koła wojskowe, po pietwosze utrzymać ten odcinek frontu za wszelką cenę, ponieważ drugie włamanie się japońskich i narodu hinduskich oddziałów na indyjskie terytorium zagrażałoby bezpieczeństwu bazy w Imphal, a również i oddalonej o 100 km.

na zachód bazy w Silchar. Poza tym przez tę akcję usuwa się dołżec do skrzydła operującego w górach chińskich oddziałów japońskich i narodu hinduskich.

Również i te wątpliwe posunięcia, do których wciągnięto włącznie ochotników, zdaniem tamtejszych kół wojskowych, są zgóry skazane na zagładę. Trudności terenowe we własnych górach, dżunglach i w bagnach znacznie utrudniają skuteczność akcję odciążającą przy użyciu wielkich sił i odpowiedniej broni. Oprócz tego również obrona Japończyków na północnym odcinku jest tak przygotowana, że szczupłe, nadesłane drogą powietrzną, oddziały muszą być na bardzo szybko takie same okrażenie i także same zniszczone, jakiego doznały poprzednio o wiele silniejsze oddziały w Arakanie i w górach chińskich.

Premier japoński o uwolnieniu Indji

TOKIO. (DNB). Indyjskie obszary, które zostały zajęte w wyniku obecnych operacji japońskich i narodo-indyjskich oddziałów, przeszły natychmiast pod zarządek prowizorycznego rządu hinduskiego, — stwierdził premier Tojo w pewnym oficjalnym oświadczeniu. W oświadczeniu tym wskazuje się między innymi na to, że hinduska armia narodowa przy współpracy japońskich oddziałów wkroczyła po długie oczekiwaniom wymarszu na teren hinduskiej ojczyzny pod rozkazami wodza wolnego hinduskiego rządu, Subhas Chandra Bose'go. Fakt, że w krótkim półtoraczynym okresie czasu od chwili utworzenia prowizorycznego rządu wolnych Indji wystąpił w armii narodowej w pełnej sile akcja, daje powód do serdecznych życzeń szczęścia. Musi być niezwykłą radość 400 milionów Indusów, którzy wiele lat cierpieli z powodu tyranii i prześladowań Anglii. Zamiarem Japonii jest zniszczenie nieprzyjacielskiego wojswa, i oddanie całkowicie Indji w ręce narodu hinduskiego. Wszystkie ob-

szary Indji, do których walczy narodowa armia, będą natychmiast podlegały zarządowi prowizorycznego rządu wolnych Indji. Sądzimy z całą pewnością, że, z uwagi na wzrastające poczucie patriotyzmu wśród hinduskiego społeczeństwa mile witającego wmaszerowanie narodowej armji, uwolnienie terenów szybko będą powiększane i że hinduska niepodległość nastąpi w końcu z całą pewnością. Niepodległość Indji opiera się na powszechnej woli całej Azji oraz na dążeniach świata sprawiedliwego. Ci wszyscy, którzy przeciwstawiają się walkom o uwolnienie Indji, muszą być traktowani jako wrogowie. Nie możemy naturalnie sądzić, że droga do tego uwolnienia będzie łatwa. Spodziewam się z pewnością, że społeczeństwo hinduskie i armia wykonają każdą pracę, aby zapewnić trwałość w celu kontynuowania marszu do zwycięstwa. Również i ja mam nadzieję, że Japonia jest zdecydowana, nie zaniechać trudów w udzieleniu najdalej idącego poparcia.

Okropne przebudzenie Anglii

Nikt już nie przypuszczał, że niemieckie lotnictwo znowu się pojawi

LIEBONA. Czasopismo londyńskie „Sphere” w dalszym ciągu krytykuje samochwalczą propagandę sztabu wojsk powietrznych Anglo-Amerykanów. Czasopismo to, powołując się na błędne informacje sier urzędowych w ostatnich latach, otwarcie wyraża wątpliwość co do prawdziwości oświadczeń północno-amerykańskich dowódców wojsk powietrznych, mówiących o daleko posuniętych zniszczeniach produkcji niemieckich samolotów myśliwskich. Twierdzi ono, że te półurzędowe informacje należy traktować tak ostrożnie, jak truciźną na szczyry. Należałoby zadać pytanie jasnowidzącym znachorom, skąd oni o wszystkim mogą tak dobrze wiedzieć. Bądź co bądź nie mogą oni dowieść słuszności swych optymistycznych informacji, obdarzających naiwną publiczność w Anglii i Ameryce Północnej wiadomościami o istotnym stanie rzeczy. Czasopismo „Sphere” opublikowało w swym poprzednim numerze pełne wyrazu opisy zniszczeń, spowodowanych na obszarze miasta Londynu przez bombowce niemieckie. Rozmiar i skutki tych zniszczeń przewyższa dotychczas przypisywane im rozmiary.

Informator angielski Karol Graves oświadcza w tymże czasopiśmie, że ponowne ujawnienie się bombowców niemieckich nad Londynem spowodowało gwałtowne zakończenie złudzeń wielu Anglików. Byli bowiem całe masy Anglików, uwierających za niemożliwy odwrót Niemców w powietrze. Karol Graves przy tej sposobności powołał tym cytelnikiem wcielając w jego dziennik, który w ciągu ostatnich dwóch lat nie miał nic innego do zaprezentowania, jak jeden nieprzerwany szereg rozczarowań. Od połowy roku 1942 panowało w Anglii i Ameryce Północnej przekonanie, że wojna ma się ku szyb-

kiemu końcowi, a za każdym razem następowało głębokie rozczarowanie. Jak pisze Graves, w maju 1943 spodziewano się w Anglii na pewno, że w styczniu 1944 nie trzeba już będzie w Londynie stosować urządzeń do zaciemniania, już nie mówiąc o tym, że nie trzeba będzie, jak jesienią 1940 roku, chronić się do najgłębszych tuneli londyńskiej kolei podziemnej. Wówczas na ogół panowało ogólne przekonanie, że wojna kończy się już we wrześniu 1943. Pogląd ten przeważał jeszcze w czasach konferencji w Kwibeku. Później prze-

Odezwa fińskich kombatantów

HELSINKI. (DNB). Fiński związek kombatantów wystosował odezwę do fińskiego społeczeństwa. Motto tej odezwy brzmi: „Nasza walka o życie zakończy się zwycięstwem”. Dowodzi się tam między innymi: Związek Sowiecki doprowadził kwestię pokoju z Finlandią do tego stadium, które nas zmusza do uznania dalszego prowadzenia wojny jako konieczność, pomimo naszych szczerych chęci zachowania pokoju. Wiemy, że ta droga jest ciężka. Ale wiemy również, że tylko drogą niezachwianej obrony naszych praw osiągniemy pokój, który nam gwarantuje zachowanie podstawowych zasad naszego życia. Zaniechanie tego

sunięto już w Anglii ten termin i tysiące Anglików szło o zakład, że wojna skończy się wygraną do Bożego Narodzenia 1943. Kto zaś mówił o ostatecznym terminie przypadającym na grudzień roku ubiegłego, tego zakrzyczano jako „pesymistę”. Karol Graves przytacza jeszcze cały szereg przykładów z długiego spisu angielskich mrzonek, które wszystkie okazały się niebezpieczną iluzją i pękły jak zwodnicze bańki mydlane. Graves oświadcza: „co się mnie tyczy, to ja miałem nauzkę i na przyszłość nie będę już stawiał więcej horo-

skopów co do czasu trwania wojny”. Rozważania swe, opublikowane pod tytułem „Dwa lata mrzonek”, zakańczą Karol Graves ponurą uwagą, że Anglii i Ameryce przydałaby się pewna ilość mrzonek dla podtrzymania ich ducha w bezpośrednim obliczu śmierci i zniszczenia, jakie spowoduje nowa broń niemiecka w chwili otwarcia drugiego frontu.

Również i krytyk wojenny czasopisma angielskiego „Illustrated News” traktuje o niebezpiecznych przeżyciach wojny powietrznej i solidaryzuje się ze swym kolegą z „Sphere” pod tym względem. że sztab wojsk powietrznych anglo-amerykańskich rozwinął w swą reklamę, stojącą w jaskrawym przeciwieństwie do rzeczywistości. Oświadczenie znanego krytyka wojennego w Londynie Cyryla Fallsa, że dowódcy drugiego frontu żądają co raz gwałtowniej oszczędzania ciężkich bombowców dla poparcia wojsk inwazyjnych w momencie ich lądowania.—ze swej strony wskazuje, że również i straty bombowców musiały zwiększyć się dość silnie. W przeciwnym wypadku bowiem dowódcy drugiego frontu nie miałiby żadnej podstawy do badania stosowania oszczędności w używaniu ciężkich bombowców. Cyryl Falls wskazuje po raz pierwszy w ostrożny sposób również wątpliwość co do ostatecznego wyniku ofensywy bombowców, oświadczając, że cały szereg celów bombardowania w Niemczech nie został dotychczas osiągnięty, że jest to bardzo niefortunne i że celowa strategia powietrzna”. Z drugiej strony anglo-amerykańska wojna terrorystyczna w Europie doprowadziła do stosowania najwyższej brutalności i cynizmu, lecz z drugiej strony również i do obawy i wątpliwości co do skuteczności powiewu, jaki zrobiono dla przyszłości.

Skutki uznania rządu Badoglio przez Moskwę

GENEWA. (DNB). Dokonane przez bolszewików uznanie rządu Badoglio wprowadziło całkowitą zamęt w politycznych głowach południowych Włoch. W obecnej chwili powstało poważne niebezpieczeństwo, pisze „Observer”, że „antyfaszystowski front” rozpadnie się wskutek tego kroku sowieckiego. bowiem do tej chwili

spodziewali się włoscy liberalowie znaleźć w Anglii i Ameryce zrozumienie. Nic podobnego jednak ze strony anglo-amerykańskiej nie nastąpiło. Moskwa zmusiła obecnie mieszkańców południowych Włoch do wroczenia na „drogę pełną udręczeń”. W każdym razie jednak, stwierdza dziennik, jest to droga.

Chcą wyjechać do Rzeszy na pracę

Co opowiedzieli nam robotnicy

W urzędzie Gebietskommissar'a Wilna—wieś zgłosił się w ostatnim czasie szereg ochotników, którzy pragną wyjechać na pra-

Wszyscy robotnicy umieszczeni są w oddzielnych pokojach w dobrze utrzymanym, czystym i jasnym baraku mieszkani-

rzeki i kąpać się, jest przy tym wiele śmiechu i żartów, a następnego dnia z podwójną radością idzie się do pracy.

Gurianow oświadczył nadto, że w miarę możliwości każdy robotnik zagraniczny otrzymuje fachowe wykształcenie zawodowe, tak że istnieją pewne możliwości awansu pod względem finansowym i socjalnym.

Podobnie jak Gurianow, wyrażali się dwaj inni ochotnicy do pracy w Niemczech, robotnik Vincas Piekarskis i jego sasiadka, pani Luba Kaminekowa ze wsi Eizeriszkiś pow. święciańskiego, bardzo pozytywnie o tym, co słyszeli o pracy w Rzeszy. W grudniu 1943 wyjechali pani Kunia Miszczenko ze swym synem do pracy w Rzeszy i przysłali do domu kilka

tak dobre, że w domu mogłam sobie na takie pozwolę tylko w niedzielę. Syn mój pracuje w oddaleniu dwóch tylko kilometrów, i po pracy możemy się bez przeszkód spotykać. W sobotę wieczorem po pracy przychodzi on nawet do mnie i wychodzi w poniedziałek wcześniej do miejsca swojej pracy. Z tego powodu nie miał jeszcze żadnych przykrości ze strony swego pracodawcy.

Również w przyszłości ogłaszać będziemy listy i sprawozdania mieszkańców okręgu wileńskiego, którzy nam pisali o swoich przeżyciach podczas pracy w Niemczech.

Jak na nasze zapytanie odpowiada urząd pracy (Arbeitsamt), ci którzy zgłaszają się dobrowolnie, są uprzywilejowani w traktowaniu. Mogą oni sami wybrać

Fotografia ta przedstawia robotnika Gurianowa (drugi z prawej) wraz z jego kolegą na wycieczce niedzielnej.

cię do Rzeszy, ponieważ wieją, że warunki pracy są tam dobre. Między innymi zjawili się tutaj również robotnik Gurianow Eugeniusz, zamieszkały w Wilnie, Schwesterstrasse 14-b i oświadczył, że wyjeżdża on obecnie po raz czwarty do Niemiec, gdzie pracuje on w pewnej firmie w Hanau n. M.

Jak on opowiada, otrzymał on już po raz trzeci od swej firmy dłuższy urlop do kraju i za każdym razem chętnie powracał do miejsca swojej pracy, ponieważ życie i praca w Niemczech nadzwyczaj mu odpowiadają. „Jeśli chodzi o zaprowantowanie — odpowiada on dosłownie — nie można się absolutnie uskarżać, jedzenie jest w dostatecznej ilości, pożywnie i smacznie przyrządzone, a dobrze zorganizowana wspólna kuchnia jest dobrze zaopatrywana we wszystko, co potrzeba.

wym. Obowiązuje tutaj hasło: „Równe prawa dla wszystkich“. Nie ma żadnej różnicy między robotnikami zagranicznymi a Niemcami.

Możemy zupełnie swobodnie dysponować naszym wolnym czasem i robić co chcemy. W każdym razie wieczorem o godz. 11 odbywa się tak zwany „castrzyk“, to znaczy wszyscy muszą iść spać, by następnego dnia znowu rzeźko sianąć do pracy. Lecz i ta „policyjna godzina“ nie jest zbyt surowo przestrzegana jeśli ktoś przy grze w karty, lub przy słuchaniu radia nieco za długo zawiąże się, to nie pociągają go za skórę przykrych następstw. W sobotę po południu i w niedzielę odbywają się rozmaite imprezy sportowe, w których udział biorą pracownicy poszczególnych przedsiębiorstw. W lecie nadto jest okazja opalać się na słońcu nad brzegiem

Tak spędzają robotnicy swój wolny czas w Rzeszy. Kąpiel słoneczna nad wodą.

listów, w których opisali warunki swej pracy. Pani Miszczenko pisała między innymi: „Pracujemy we wspaniałym przedsiębiorstwie w okolicy, pod względem krajobrazu szczególnie pięknej. Pożywienie jest

sobie okolicę zatrudnienia i rodzaj swej pracy oraz mają prawo wyjechać do Rzeszy oddzielnie a nie transportami zbiorowymi. Zgłoszenia robotników przyjmuje Arbeitsamt, Gedmi-nostr. pokój 125-a.

Przygotować wodę i piasek!

(ON). Woda i piasek stanowią środki walki samoobrony. W czasie swoich ataków lotniczych nieprzyjaciel stara się wzniesić wielkie pożary, ponieważ pożary stale wywołują znaczne szkody. Dlatego należy każdy pożar jak najenergiczniej tłumić. Lecz odwaga i gotowość do pracy będą daremne, jeśli nie będzie w dostatecznej ilości wody i piasku. Nie jeden pożar w pokoju i na strychu tylko dlatego przemienił się w wielki pożar, a przez to i w szkodę narodową, ponieważ za mało przygotowano wody i piasku. Wszyscy członkowie samoobrony oraz wszyscy mieszkańcy domu muszą dlatego przygotować dla ochrony przeciwlotniczej większe ilości wody i piasku na strychach, w mieszkaniach i w klatkach schodowych. Lecz również i w schronie musi

się stale znajdować woda i piasek. Przy tym należy baczyć by naczynia na wodę nie były codziennie wypróżniane i wypełniane świeżą wodą do gaszenia, albowiem byłoby to marnotrawstwo i prowadziłoby do nieznośnego obciążenia wodociągów. Wystarczy raczej zmieniać wodę co dłuższy okres czasu. Starą wodę można również użyć do rozmaitych celów, np. mycia podłóg i t. p. Dla uniknięcia zanieczyszczenia wody do gaszenia, zaleca się przykrywanie naczyń. Bezwarunkowo też unikać należy napełnienia naczyń wodą dopiero w czasie alarmu lotniczego, gdyż w momencie szczególnie ważnym dla zaopatrzenia w wodę do gaszenia nacisk na sieć wodociągową bardzo silnie spada, co może się ujemnie odbić na całej pracy gaszenia pożarów.

ZE SPORTU

Perkunas (Kowno) — Szarunas (Wil.)

Dzisiaj o godzinie 13-ej na Pióromoncie odbędzie się pierwszy mecz sezonu, pomiędzy kowieńskim Perkunąsem a Szarunąsem.

Perkunas przyjeżdża z Penkasasem, Pabiarzysiem i Sklejwisem na czele.

Wstęp: 1 i 2 RM.

O godzinie 15-ej w sali Szkoły Technicznej grają: najsilniejsza drużyna Szawli w koszykówce „Sakasas“ i Wil. Szk. Techniczna, która ostatnio pokonała drużynę wileńskiego LGSF-u.

Jak dowiadujemy się, w Niedzielę Palmową ma się odbyć w Wielkiej Sali Koncertowej przy ulicy

Ostrobramskiej 5, wieczór sportowy, urządzony staraniem sekcji sportowej przy wil. Straży Ogniowej.

W programie: podnoszenie ciężarów i boks.

Podobno w wieczorze tym wezmą udział zawodnicy Wehrmacht'u.

Ofary na święcone

Dla biednych polskich dzieci bezimiennie 15 RM.
Dla polskich biednych dzieci 25 RM. składa A. B. z Krewa.
Dla polskich biednych dzieci na święcone RM. 30 składa Kazimierz Dyga

Z dnia

26
Marzec.
NIEDZIELA
Teodora.
Wschód słońca 5.00
Zachód słońca 17.41

DZIEŃ ZACIEMNIAMY OKNA OD GODZ. 18.40 DO GODZ. 04.40.

GODZINA SKUPIENIA RELIGIJNEGO. Przypominamy, że dziś, w niedzielę 26 marca o g. 16 odbędzie się w kościele św. Kazimierza śpiew chóralny i solowy pod ogólnym mianem „Godzina wielkopostnego skupienia religijnego“. Udział w tym biorą: chór żeński pod kierownictwem prof. T. Szeligowskiego oraz śpiewacy-solisci W. Pelczarowa, S. Grabowska, H. Sokoliński, Nowara i S. Markiewicz. W programie utwory Chopina, Moniuszki, Rossiniego, Stradellego, Szeligowskiego, Szuniewiczza, Żukowskiego i Zambryckiego.

ZWIĄZEK ZAWODOWY PODAJE DO WIADOMOŚCI, że uwzględnione wnioski na dodatkowe karty żywnościowe, wydawane będą dopiero od środy 29-go marca.

KONCERT BAS-BARYTONA KAROLA KOSZELI. W poniedziałek dnia 27 marca o godzinie 17 min. 30 odbędzie się w Teatrze Miejskim koncert śpiewaczy bas-barytona Koszeli. Artysta ten, absolwent poznańskiego konserwatorium, rozpoczął swą karierę artystyczną przed 16-tu laty w operze poznańskiej, debiutując w partii króla w „Aidzie“ Verdiego. Śpiewa następnie w całym szeregu oper, a do najlepszych jego partii należą — Zbigniew ze „Straszego dworu“, stolnik w „Halce“, sternik w „Holendrze tułacz“ i wiele innych. Jednym z poważniejszych sukcesów Koszeli jest zdobycie „Nagrody młodych śpiewaków“ na konkursie wiedeńskim w 1936 r. Koszela przebywa od dłuższego czasu w Wilnie, biorąc udział w życiu muzycznym miasta, a ostat-

ROMAN MAGUDER
urzędnik b. Banku Polskiego
zmarł dnia 24-go marca 1944 r.
w wieku lat 43.
Ekspartacja zwłok z domu żałoby przy ul. Masanavičius d. W. Pohulanka) 41 — 1 na cmentarzu po Bernardyński nastąpi dnia 26 marca 1944 r. o godz. 14. Nabożeństwo Żalobne odbędzie się dnia 28 III b. r. o godz. 9 w kościele Serca Jezusowego. O czym zawiadamiają żona i rodzina.

ROMAN MAGUDER
buchalter Grupy Rzesza W.
po ciężkiej i długiej chorobie zmarł dnia 24 mar 1944 r.
W Zmarłym tracimy wyrobobowanego Kolegę i współpracownika. Nabożeństwo Żalobne za spokój Jego duszy odbędzie się dnia 4 kwie. ni 1944 r. w kościele paraf. lnym w Rzeszy.
Administracja Majątków Państwowych Grupy Rzesza W.

Maria z Czernicach CZECZOTTOWA
zmarła w domu dnia 21 marca przeżywszy lat 67
Pochowano na cmentarzu w Śniakowicach. Msza św. za spokój Jej duszy odprawio zostanie 26 marca b. r. w kościele św. Teresy o godz. 10.
O czym zawiadamiają pożaleni w smutku
Córka, Zięć Wnuczki.

Stas Bartoszewicz
po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, opatrzony Sw. Sakramentami, zmarł w domu dnia 15 marca 1944 r. w Porajszczu k/Głębokiego w wieku lat 19.
Pochowany z stał czasowo dnia 15 marca 1944 r. na cmentarzu parafialnym w Porajszczu. O czym zawiadamia pożaleni w głębokim smutku
Rodzina

nio związał swe nazwisko z teatrykiem „Ali-Baba“, zaliczając się do najświetniejszego z filarów wokalnych tego teatru. Obecnie zapowiedziany występ będzie właściwie pierwszym własnym koncertem tego bas-barytona na wileńskim gruncie.

Program koncertu przedstawia się nader imponująco, że wymienimy tylko: „Serenadę“ Naprawnika, „Pieśń kupców“ Rimskiego-Korsakowa, arie Janusza z opery „Halka“ Moniuszki, tudzież pieśń Skołuby ze „Straszego dworu“, „Balladę o pchle“ Mussorgskiego oraz cały szereg innych utworów z nazwiskami: Leoncavallo, Schubert, Gounod, Curtis i inni. Śpiewakowi akompaniować będzie p. R. Kuncewicz.

OKRADZONY NA ULICY. Onegdaj około godziny 9-ej wieczorem na wracającego ze stacji kolejowej pana K. napadło kilku nieznanymi złoczyńców, wyrwijając mu z ręki walizę. Wypadek miał miejsce koło Ostrej Bramy. Poszkodowany złożył meldunek w komisariacie policji. Złoczyńcy zbiegli.

Za spokój duszy
k. f. n.
Wacława Weretyńskiego
i żony Je-o
z **Wereszczaków**
Janiny Weretyńskiej
odbędzie się Nabożeństwo Żalobne dnia 28 III 44 r. o godz. 9 w kościele św. Jakuba. O czym zawiadamiają Krewnych i Znajomych
Matka i Rodzina.

w pierwszą bolesną rocznicę śmierci
s. t. p.
FRANCISZKA TRATA
odbędzie się Nabożeństwo Żalobne dnia 27 III 44 r. o godz. 7 rano w kaplicy Opatrzności i Bożej przy ul. Dobrej Rady. O czym zawiadamiają Krewnych, Przyjaciół i Znajomych
Matka i Rodzina.

Za spokój duszy
s. t. p.
z skuratowiczów
Teresy Augustynowiczowej
Albina Augustynowicza
z Augustynowiczów
Marii Acaramowiczowej
odbędzie się Nabożeństwo Żalobne w kościele św. Ducha Dominikańskiego dn. 30 III 44 r. o godz. 6.45, na którą zapraszają Krewnych, Przyjaciół i Zycieli wychw. pamięci Zmarłej pogrzebani w grzeboju smutku
Córka, Synowa, synowie Wnuc.

w pierwszą bolesną rocznicę zgonu za spokój duszy
s. t.
Pawła Greła
odbędzie się Nabożeństwo Żalobne w kościele Najświętszego Serca Jezusowego dn. 29 III b. r. o godz. 7 rano. O czym powiadomiamy życzliwie pamięć Zmarłego
Żona, Córka Syn.

Za spokój duszy
s. t. p.
Aleksiandra Łaremianki
w pierwszą rocznicę śmierci odbędzie się Nabożeństwo Żalobne dnia 2 III b. r. o godz. 8 rano w kościele paraf. św. Trójcy na Antokolu, na które zapraszają Przyjaciół i Znajomych
Rodzina

w drugą bolesną rocznicę śmierci
s. t.
WIKTORII z CIONO ŁEZOW
Maleckiej
odbędzie się za spokój Jej duszy Msza Żalobna dnia 27 III 1944 r. o godz. 8 e j w kościele po-Bernardyńskim. O czym powiadomiamy Krewnych, Przyjaciół i Znajomych
odzin.

Z „Popołudnia Rozmaitości“ Związków Zawodowych

„Popołudnie Rozmaitości“ w ub. niedzielę zgromadziło jak zwykle dużo publiczności, co świadczy o popularności tych imprez w Wilnie.

Program „popołudniówki“ wzbogacony został tym razem występem tary tanecznej Agati i Vladi oraz śpiewaczki p. B. Sawickiej. Pozatym w programie usłyszeliśmy produkcje sił artystycznych znanych publiczności z poprzednich występów.

Orkiestra pod bat. Arnolda Różlera rozpoczęła program melodyjnym i na prawdę pięknym potpourri „Melodia nocy“ — muz. Schidsedera. Bardzo dobre aranżement wiązanki na orkiestrę symfoniczną, a szczególnie doskonałe wykonanie spotkało się z niekłamnym uznaniem publiczności.

Z kolei usłyszeliśmy kwartet muzyki pod kier. Nowakauskasa, a mianowicie melodyjny walc oraz tango.

Para taneczna Agati i Vladi wykonała dość szablonowo „Passo dobre“. Odnosiło się wrażenie, że brak tej parze tanecznej szkoły, która jest podstawowym warunkiem dobrego tańczenia, natomiast wykonane z temperamentem „ukraińskie tance“ wypadły znacznie lepiej.

W dalszym ciągu programu usłyszeliśmy wykonany przez orkiestrę walc T. Mackebena „Opowieści monachijskie“, foxtrot „Kochane słończeczko“ Kramera oraz Rapsodię N. 1 — Rixnera. Ta ostatnia przygotowana i wykonana bez zarzutu, przysporzyła orkiestrze i dyrygentowi duży sukces artystyczny.

P. Ambrozaitis (klarnecista), o którym pochlebnie pisaliśmy przy okazji jego poprzedniego występu.

tym razem wybrał popisowe i trudne numery, a to „Karnawał wenecki“ oraz „Na wspomnienie słowika“ muz. Paro. Utwory te doskonale technicznie opanowane i wykończone dowiodły wysokiej klasy gry tego artysty, a huczne brawa były zasłużonym uznaniem publiczności.

P. St. Piasecka, dobrze znana publiczności, utalentowana śpiewaczka, zaśpiewała z właściwą sobie werwą i wdziękiem szereg melodij operetkowych, nagrodzonych niemiłkającymi oklaskami.

Aktor p. Jurkunas, tym razem sam zabawił publiczność „Intelektualną współpracą“ Piwośa. Inteligentne ujęcie tematu i swoboda w interpretacji zjednały p. Jurkunasiwi duże powodzenie.

Miłym wydarzeniem był nieprzewidziany w programie występ śpiewaczki p. B. Sawickiej. Sympatyczna ta sopranistka o bardzo dobrze postawionym głosie i nie przeciętnej muzykalności wykonała bardzo pięknie arie z op. „Tra viatta“ — Verdiego, „Mój panie markizie“ — Straussa oraz „Romans Wschodni“ Rimski-Korsakowa. Dalsze szkolenie głosu niewątpliwie przyniesie młodej artystce w przyszłości duże powodzenie w jej karierze śpiewaczej.

Począwszy „Kum Sylwester“ swoją pocieszną postacią i ubiorem szturmem zdobywa salę. Te jego „przygody i pogaduszki“ jak zwykle trafiają wszystkim do serca a salwy śmiechu dowodzą, że „Kum Sylwester“ sam nie śmiejąc się wszystkimi rozbawia i zbiera za to laury.

To miłe „Popołudnie rozmaitości“ zakończyła orkiestra pod sprężystym kierownictwem p. A. Różlera — foxtrottem „Jak piękna ty jesteś“ — muz. Boehmanna. R. H.

